Ч. 157 (13.396). Львів, вівторок 20. червня 1933. Годплата оплачено ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Свято Евхаристії.

Львів, 18. VI 1933.

[illegible] свято Пресв. Евхаристії пройшло [illegible] ові, не зважаючи на непевну погоду, не менше величаво, як попередніми роками. Почалося воно в церкві св. Спаса архиєрейською Службою Божою, що її відправив Преосв. Н. Будка в окруженні духовенства. Коло 10. год. рано перейшов торжественний похід з церкви до чотирьох прибраних диванами і зеленю престолів у ринку, біля яких відбулися короткі відправи, закінчені многолітствієм у виконанні хору питомців. У святі взяли участь визначні представники українських установ, корпоративно йшли члени товариств: Зоря, Воля, Сила, Будучність і ін. з прапорами, велика група студентства під проводом У. М. Х., орхестра „Зорі“, численні церковні брацтва й сестрицтва і маси вірних. Особливо гарно виглядали вишивані хоругви і святочні ризи духовенства, що просто манили око. Свято відбулося в найбільшому порядку.

Заг. Збори Взаїмної Помочі Українського Учительства.

В суботу 17. ц. м. відбулися в салі „Української Бесіди“ у Львові Звичайні Загальні Збори Взаїмної Помочі Українського Нар. Учительства, попереджені поминальним богослуженням в Успенській церкві за померших членів Т-ва. Збори отворив дир. Стронський, що привитав зібраних і подав денний порядок. Потім ішли звідомлення з діяльности, дискусія і вибір нових органів Т-ва. Всіх учасників на зборах було до 300. Докладніше про ці Збори в одному з чергових чисел.

Помер губернатор Закарпаття.

ПРАГА, ПАТ. В Ужгороді помер на 78-ому році життя губернатор Закарпаття Антін Ґріґорій Бескид.

Здвиг польських соколів.

У днях 16.—18. ц. м. відбувся у Львові здвиг польських соколів „малопольської дзельниці“, завершений у неділю походом через місто. Похід ішов точно 25 хвилин і взяло в ньому участь до 5.000 осіб, у тому ґрупа соколів чеських, делеґація румунів і ґрупка соколів з Ужгороду з написом кирилицею: Ужгород. Крім того були великі делеґації соколів з усіх польських земель, особливо з Познаньщини (всі гості з Познаньщини несли прапорці з написом: купую у католика). Звертало увагу, що в рядах соколів було дуже багато старших людей обох полів, а деякі ґрупи складалися майже половиною зі старших людей.

НАЦ. СОЦІЯЛІЗМ ЗАПАНУЄ В УСІЙ ЕВРОПІ.

БЕРЛІН, ПАТ. Міністр Ґебельс у Гамбурзі говорив про закордонну політику Німеччини й Европи в найближчій будуччині. Німецька закордонна політика вийде на відповідний шлях щойно після закріплення внутрішніх відносин. Революція в Німеччині ще не скінчилася. Цього року сподіється міністр іще дальших переворотів, супроти яких усе, що досі сталося й діється, є лише увертюрою. Далі міністр висловив сподівання, що також в інших европейських краях дійде до подібних переворотів, а нац. соціялізм запанує в усій Европі та запевнить міжнародній мир.

ХТО ВБИВ АРЛЬОСОРОФА?

ЛЬОНДОН, ПАТ. Підозрівають, що д-ра Арльософа вбили араби. (Д-р Арльософ недавно на льондонській пресовій конференції говорив про переселення німецьких жидів до Палестини. Також у Львові в кіні „Палас“ мав такий відчит). В деяких жидівських колах кажуть, що вбили Арльософа комуністи. Слідство досі не викрило вбивників.

МАДЯРСЬКИЙ ПРЕМІЄР НА ЗЛЕТІ ГІТЛЄРІВЦІВ.

БЕРЛІН, 18. VI. ПАТ. В Ерфурті відбувся злет 30.000 членів гітлерівських пробоєвих відділів середущої Німеччини. На злет прилетів літаком канц. Гітлер, міністер вн. справ Фрік і керманич закордонної політики нац.-соц. партії, д-р Розенберг. Із канц. Гітлером прилетів на злет премієр мадярського уряду Ґембеш. Гостей приймали в ратуші.

ГІТЛЄР ХОТІВ СКОМПРОМІТУВАТИ ГУГЕНБЕРГА?

ПАРИЖ, 18. 6. ПАТ. Французька преса твердить, що виступ Гуґенберга з меморіялом у справі кольоній можна вважати зручним посуненням чинників, що є в тісних взаєминах із Гітлєром, аби скомпромітувати та зліквідувати мужа довіря тяжкого промислу, яким є Гуґенберг. Деякі часописи пишуть, що Гуґенбергові треба бути вдячним. Л'Ордр пише: „Пакт 4-х не живе. Застрілив його Гуґенберг. Франція не може вже скликати сиґнатарів пакту. Таке повинен тепер заявити Даладіє. Ніяка палата й ніякий уряд не може приняти пакту, не зраджуючи нац. інтересу Франції.

БЕРЛІН, 18. 6. ПАТ. В обороні Гуґенбергового меморіялу виступає Німецько-національна Кореспонденція, підкреслюючи, що Гуґенберг кинув велике гасло. Тепер треба задокументувати, що за ним стоїть весь німецький нарід.

—o—

„ЧОРНІ ЛИСТИ“.

ШТРАСБУРҐ, ПАТ. Льотаринська преса повідомляє, що центральна німецька влада розіслала до всіх урядів на німецько-французькому кордоні „чорні листи“ осіб, які треба негайно арештувати, коли б хотіли передістатися до Німеччини. У листах подані назвища німецьких політичних утікачів і ріжних французьких та саарських журналістів.

—o—

МАТЕРН ПРОПАВ.

Від коли Матерн виситартував до нового лету, нема від нього вісток. Зі Сан Франціско відлетіли три гидроплани шукати Матерна. Долетіли вже до півн. перегів Аляски. Відтам вислали радіотелеграму про велику мряку та лютий мороз, що утруднює шукання.

СКАСУЮТЬ Т. ЗВ. ШКІЛЬНІ ДІЄТИ.

ВАРШАВА, ПАТ. Ухвалений проект новелізації законів про платні державних службовців постановляє скасувати з новим шкільним роком зворот оплат за діти державних службовців, що ходять до середніх шкіл. Зробили це задля ощадности; видатки скарбові зменшаться на 9—10 міл. зол. річно.

—o—

АРЕШТУВАННЯ.

У Косові арештувала поліція Юрка Мікурата студента познанського університету, Дмитра Мартинюка, Максимовичівну та Кошиківну. Їм закидають, що агітували проти „свята Гуцульщини“.

—o—

ПОЖЕЖІ.

У присілку Бахори (пов. Любачів) згоріла хата та стодола Яцка Мушката. Шкоди є на 2000 зол. У Диковї Старім (пов. Любачів) згоріла стайня Анни Скрипець. Згоріли теж дві сусідні стайні. Шкоди є на 920 зол. В Викотах (пов. Самбір) жінка Василя Казана при печенні хліба спричинила пожежу. Згоріло 8 хат і 5 стоділ. Шкоди є на 23.000 зол.

—o—

ДОЛЯР.

У варшавських фінансових колах здогадуються, що доляр устабілізується до курсу 7.50 зол. У приватних оборотах доляр 7.38—7.40. зол. У приватних оборотах доляр 7.38—7.40. Банк Польський платив за доляра 7.33 зол., а міжнародній курс у перерахуванні виносить 7.39.75 зол. Німецька марка 2.04 [illegible] Берлін 211.50.

ДРІБНІ ВІСТКИ.

— У Львові при вул. Сикстуській застрілився в хаті нареченої інжинір-агроном Гасінський. — У Станиславові до І. української гімназії та нар. школи ім. кор. Ядвиги вломилися злодії до дирекційних кабінетів і розбили шуфляди, в пошукуванні готівки. Гроші забрали лише в нар. школі. Як підозрілих поліція арештувала бандитів Пшесньовського та Корнила. — У Станиславові пострілився тяжко в груди бувш. леґіоніст французької армії поліцай Ол. Віслоцький. Причина: р[illegible]нні непорозуміння. У Тарнові починається в понеділок розправа проти братів Штайнерів, обвинувачених у вбивстві наймички. — В ропчицькому повіті виявили в кількох громадах комуністичний рух. У Ґрабінах засівся гурт комуністів у збіжу на поліційну стежу, що мала виловлювати комуністів і стріляли до них із револьверів. Одного поліцая поцілили в шолом і ранили його, трьох інших побили колами та дрючками. Поліція стріляла та ранила 4-х напасників. Один помер по дорозі до шпиталю. — На вічу ендеків у Ченстохові прийшло до стрілянини та бійки. Був один ранений. — У Рибниці пов. Косів 14-літня Анна Болварчук переганяла худобу доплывом Черемоша та при цьому втонула. Тіло її виловили.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

СПОРТ.

ПОГОНЬ І Б. — УКРАЇНА 4:1 (3:1).

Україна у складі: Бутель І., Оліщук, Воробець; Підлісецький, Кіцила, Цимбала; Лапчук, Магоцький, Кльош, Лисик, Максимів. — Заслужена програна України. Чорно-червоні грали так слабо, що вислід цей треба уважати за щасливий. Грали цілком без амбіції, а вже про якенебудь подавання, або комбінаційну гру, не було мови. Відносно найліпше грала оборона, Оліщук-Воробець. Поміч слаба, а вже найслабше грав Кіцела. Напад грав дуже зле. Бутель на воротах непевний.

Майже цілий час Погонь мала перевагу і здобула ворота в 3., 6. і 36. хв. першої частини і в 5 хв. другої частини. Одинокі ворота добула Україна в 9 хв. Стрільцем був Лисик. — Суддював добре п. Бик.

ПОГОНЬ II. — УКРАЇНА II. 1:0 (0:0).

Ворота добула Україна II. з карного в 3 хв. перед кінцем.

ЛІГОВІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Погонь — Л. К. С. 1:0 (0:0).
ВАРШАВА. Леґія — Чорні 3:0 (2:0).
СЕДЛЬЦЕ. Варшавянка — 22. п. п. 2:2 (1:1).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Погонь (Стрий) — Білий Орел 2:1 (2:1).
ЯРОСЛАВ. Гасмонея — Огніско 2:0 (1:0).
СТАНИСЛАВІВ. Ревера — Легія 2:1 (1:0).

СТЕП — ВІС 4:3 (1:1).

Товариські змагання з бувшою мистецькою Б-клясовою дружиною, котрі Степ без огляду на рез. склад певно виграв у свою користь. Ворота стріляли: „Мумцек“ 2, Ваха і Доробанюк. Ворота для німецької дружини з карних.

СМЕРТЕЛЬНИЙ ВИПАДОК НА МОТОЦИКЛЕВИХ ПЕРЕГОНАХ.

У Катовицях на міжнародніх мотоциклевих перегонах за нагороду Польщі та президента Мосціцького чеський змагун Штерер упав із мотоцикля та так тяжко поранився, що в дорозі до шпиталю помер. — На останнім окруженні гору чешка Гайдкова була тяжко ранена.

І. нагороду в тяжких машинах здобув австрієць Валіє, ІІ. поляк Альвенслебен, ІІІ. львовянин Фіхтель. В меншій категорії (до 350 цм.) І. нагороду здобув чех Вантух, а в категорії 250 цм. чех Юган.

—o—

Нові археольоґічні нахідки.

ЧЕСЬКІ ЛЮДОЇДИ

Людоїдство, яке ще й сьогодні трапляється у деяких низьких культурою племен на Суматрі, у Новій Ґвінеї, Австралії, Океанії, над Амазонкою і в Камеруні, було в доісторичних часах значно більше поширене та мало місце також і в Европі. У нас, що правда, не найшли ще його слідів, але напр. у Чехії воно безсумнівно було. Досі знали його там у так зв. пиловій культурі (біля 900 пер. Хр.), а отсе стверджено цей звичай й для початкової фази молодшої камінної доби (біля 3.000 пер. Хр.). При розкопуванні культурної верстви у „Новій печері“ біля Србска найшли між кухонними відпадками колишніх її мешканців з так зв. волютовою керамікою девять фраґментів людських костей. Останки гробу це не є, бо кости походять з кількох осіб різного віку, а на кілька гробів була печера рішуче за тісна. Крім того є одна кістка з черепу надпалена, так, що маємо до діла певно із слідами людоїдства. Дивує це у хліборобського народу, яким був нарід культури волютової кераміки, тому не був це може канібалізм із голоду, тільки радше обрядовий, причиною якого було переконання, що всі особисті прикмети зїденого переходять на консумента.

СКАРБИ ЛЯНГОБАРДІВ.

Західно-германське племя лянгобардів перейшло було у II. ст. по Хр. злад Лаби до Панонії, де прийняло аріянство, а у 568 р. зайшло під проводом Альбоїна півн. Італію, яка від того дістала назву Льомбардії. Звідтам доходять тепер про недавно відкритий старинний гріб із скарбами величезної культурно-історичної та матеріяльної вартости. По всякій правдоподібности йде тут мабуть про гріб померлого у 616 р. короля Лянгобардів Аґілюльфа і його жінки, баварської княжни Тайделінди. Старим германським звичаєм дали їм до гробу усі їх дорогоцінности, які сьогодні є дуже великим вкладом у скарбницю ранньо-історичної археольоґії. Є це два масивні нагрудні хрести, дві пари діядемів, шолом, 12 мечів, кинджали, ножі (в тім чудово викінчений „скрамасакс“), нашийник, чаша до пиття, дороге кування щиту, спряжки до ремінів, остроги та багато інших, по мистецьки орнаментованих предметів, а все те переважно із золота, з багатим використанням дорогих каменів та емалії. За взорами до мистецьких зображень мусіли придворні золотники Аґілюльфа шукати у візантійському мистецтві, бо в тому стилю виконаний на великому нагрудному медальоні сидячий на троні Аґілюльф, а біля нього його жінка з довгим, розпущеним волоссям. Часто аплікований є плетінковий орнамент, який розвинувся потім так високо у Вікінґів-Варяґів, а від них дістався у київську Русь та стрічається ще у наших рукописних заставках XV—XVI. ст. Для його історії мають тепер скарби Аґілюльфа першорядне значіння.

НАЙСТАРШІ КАМІННІ БУДІВЛІ СВІТА.

Цілих 5.000 літ удержалася в Єгипті традиція про Імготепа, найбільшого архітекта старо-єгипетської держави. Йому то, цьому „чарівникові“ приписували перші камінні будівлі, замісць дотеперішніх глиняних ліпянок, між іншим і найстаршу ступеневу піраміду біля Саккари, яку, згідно з історичними дослідами, побудували за панування Фараона Зофера, основника III. династії у другій половині 28-го століття пер. Хр. Праці Імготепа на полі архітектури мусіли бути справді надзвичайні, переломові, коли єгиптяни окружували його память через довгі тисячі років божеською пошаною та виводили його рід від бога Пта, джерела всього життя. На жаль, не удалося досі археольоґам добути леґендарної постаті першого єгипетського будівничого на денне світло історії. Те щастя мали щойно реалізатори розкопок в останньому році, які тому можна зачислити до найважніших осягів єгипетської археольоґії останніх десятків літ. Вдалося відкрити останки могутніх будівель Імготепа та що найважніше: ствердити понад всякий сумнів імя їх великого майстра. Воно виконане ієроґліфічним письмом на підставі статуї фараона Зофера, з якої осталися тільки ноги, та звучить у повному тексті так: „Поставив Імготеп, великий будівничий Єгипту, управитель королівських палат, дідичний шляхтич, старший жрець у Геліополісі“. Не підлягає тепер сумнівові, що це не була леґендарна, тільки вповні історична постать. Історія всесвітньої архітектури збагатилася новим блискучим іменем, а будівництво, одна з основ людської цивілізації, найшло свого батька, що на 2.000 літ перед греками перший придумав камінні стовпи в Єгипті.

КОРОННІ КЛЕЙНОТИ ВАЗІВ.

Королівський рід Вазів, що панував у рр. 1523—1654 у Швеції, а від 1587—1668 також у Польщі, мав у своому посіданні коронні клейноти дуже великої вартости. Останній їх властитель, король Ґустав Адольф, герой з 30-літньої війни, поляг 1632 р. у битві проти Валєнштайна. По його смерти коронний скарб кудись безслідно пропав і аж ось тепер, по 300 роках, мабуть він віднайшовся. Саме недавно найшов на острові Ґотлянді один рільник у землі залізну скриню, а в ній безцінні скарби із золота, срібла та брилянтів: тяжкі ланцюхи, бранзолети, нагрудні хрести масивні чаші до пиття густо висаджувані дорогим камінням, стару венецьку порцеляну, різні фіґурки та інші мистецькі предмети великої вартости, всього разом 378 штук. Національний Музей у Штокгольмі, який бачить у нахідці майже певно затрачений коронний скарб, проголосив його народнім добром і забрав до себе у депозит, виєднавши для щасливого нахідника високу державну нагороду.

Я. П.

Безосновний спір.

Комунікат у справі дівочої ґімназії „Р. Ш.“ і хлопячої бурси „Р. Ш.“ у Львові.

У ч. 153 „Діла“ з 16. червня 1933. і в ч. 154 з 17. червня 1933. помістили два львівські Кружки „Р. Ш.“ в новинках два суперечні комунікати в одній і тій самій справі.

Бурсовий Кружок „Р. Ш.“ у Львові проголошує за підписом свого голови, о. крил. Юліяна Дзеровича, що він прийме 75 учнів до бурси ім. кард. Сембратовича **„у своїй домівці при вул. Хшановської ч. 9“.** Зазначує в тому комунікаті, що „всякі чутки про зачинення бурси безпідставні, бо будинок куплений з грошей леґату бл. п. кард. Сембратовича, складок громадянства і датку Т-ва „Руслан“ і лише на бурсу може бути призначений“.

На другий день повідомляє Кружок „Р. Ш.“ ім. Шашкевича за підписом свого голови, проф. Михайла Бадлюка, що новинка о. Дзеровича „не відповідає правді“, бо „дівоча ґімназія „Р. Ш.“ у Львові переноситься з теперішнім шк. роком до власного будинку Т-ва „Рідна Школа“ при вул. Хшановської ч. 9.“

Тому, що прилюдна опінія може бути тими суперечними вістками введена в блуд, а що найменше занепокоєна, уважаємо у цій справі за вказане дати отсі вияснення.

З огляду на утруднений вступ українським дівчатам до державних ґімназій, дівочу ґімназію „Р. Ш.“, яка своїми виховно-научними вислідами здобула собі опінію **добре поставленої школи,** треба за всяку ціну у Львові вдержати. Цеж одинока українська середня школа „Рідної Школи“ у Львові. Щоби дати змогу й дівчатам убогих батьків побирати науку в середній школі, хочемо разом з ґімназією мати у Львові також інтернат, бурсу чи інститут **для дівчат.**

Щоб уможливити вбогим українським хлопцям удержання в часі їхніх студій у Львові, треба тут конечно і хлопячої бурси.

Головна Управа „Рідної Школи“, як речник українського громадянства у справах шкільництва й виховання, розбирала повищі дві справи на кількох своїх нарадах дуже основно. Вислідом тих нарад було:

1) удержати дівочу ґімназію у Львові і дати їй змогу розвитку, 2) вдержати хлопячу бурсу ім. кард. Сембратовича, 3) *створити у Львові дівочу бурсу чи інтернат.* Отже — хочемо поміж поширити виховні впливи „Р. Ш.“ у Львові, а не зменшити, як це міг би хтось розуміти з обох згаданих комунікатів двох львівських Кружків „Р. Ш.“ У цьому напрямі одержала Президія „Р. Ш.“ вказівки. Сьогодні ще передчасно говорити одному чи другому Кружкові про те, наскільки дасться виконати засаднича лінія Головної Управи в справі дів. ґімназії, дівочої і хлоп. бурси. На всякий випадок дійсно *безпідставними є чутки про звинення хлопячої бурси чи щось подібного.*

До речі — для ясности справи подаємо такі наші засадничі замітки:

1) Будинок „Р. Ш.“ при вул. Хшановської 9 **є виключною власністю Товариства „Рідна Школа“, а не якогось з Кружків „Р. Ш.“.**

2) Цей будинок куплений за решту грошей (за 112.000 австр. корон), які лишилися в 1912 р. по заплаченні довгів з ціни продажі реальности „Р. Ш.“ (539.000 австр. кор.) при вул. Потоцького 95, на якого будову зужили колись також і 18.000 австр. кор. з леґату пок. кард. Сембратовича. Всеж таки бурса ім. кард. Сембратовича **не мусіла** міститися в цьому будинку (при вул. Хшановської 9); доказом на це хочби обставина, що по доконаній продажі будинку при вул. Потоцького 95 перенесла Головна Управа „Р. Ш.“ хлопячу бурсу до винайменого будинку при вул. Длуґоша, а не до будинку при вул. Хшановської 9.

3) Кружок „Р. Ш.“ (під назвою „Бурсовий“) покликала Головна Управа до життя в 1913 р. і дала йому будинок **лише у завідування, а не на власність.**

4) Гол. Управа як одинокий правний представник Т-ва „Р. Школа“ ніколи не зрікалася і не зречеться права до свого будинку при вул. Хшановської 9, а зокрема права оконечно завідувати ним.

5) Бурса ім. кард. Сембратовича буде вдержана у Львові за всяку ціну без огляду на те, чи це буде в будинку Т-ва при вул. Хшановської 9, чи в іншому.

Головна Управа „Рідної Школи“.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Дмитро Корбутяк: ЖИВІ СМОЛОСКИПИ. Два нариси. Коломия 1933. Стор. 32. Форм. 16°.

О. К. Мищюк: УКРАЇНСЬКИЙ ЕКОНОМІСТ-ГРОМАДІВЕЦЬ С. А. ПОДОЛІНСЬКИЙ. Накладом автора. Львів, 1933. Стор. 72. Форм. 8°.

ЖУРНАЛИ.

ВІДРОДЖЕННЯ, орган українського протиалькогольного і протинікотинного руху. Рік VI. Ч. 6-7. Львів, червень-липень 1933.

УТГІ, журнал шкільного листування Українського Технічно-Господарського Інституту позаочного навчання при УГА. Ч. 18. Подебради, червень 1933.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 19 червня год. 7.30 веч. „Капітан з Кепеніку“ (ост. виступ Ст. Язача).

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 19. червня год. 8 веч. театр Механічних Артистів.

Кіна.

АДРІЯ: „Білі ночі“.
АПОЛЬО: „Аксеня“ (на осн. „Пера Певоа“).
АТЛЯНТИК: „Земля пічия“.
КАСІНО: „Оженися зі мною!“
КОЛІСЕЙ: „Побіда чорного Джека“, ревія „Бо тут кипить забава“.
КОПЕРНИК: „Мій приятель, король“ (Том Мікс), „Медовий місяць“.
МАРУСЕНЬКА: „Мій приятель король“ (Том Мікс), „Медовий місяць“.
МІРАЖ: „Дівчина з країни бурі“.
МУЗА: „Нагана“, „Хам“.
ПАЛЯС: „Екстаза“.
ПАН: „Година з Тобою“
ПАСАЖ: „Пуща“.
СТИЛЕВЕ: „Тайна стенотипістки“ та ревія.
ХИМЕРА: „Погасаюче полумя“ (Кліф Брук).
УТІХА: „Князь Дракуля“, ревія: „Ах, ті львовянки!“.

Закордонне радіо.

Понеділок, 19. червня 1933.

Братислава (279,3) 9.20 Похід дітей зі співами, 10.00 Трансм. із свята перед Замком (хор дітей, військ. музика), 18.10 Скрипка, 20.35 Югосл. пісні, 21.00 Рел. концерт; **Міляно** (331,4) 21.00 Пісні; **Штрасбурґ** (345,2) 20.45 „Орфей“ Ґлюка; **Білґород** (429,7) 12.05 Орхестра, 20.00 Опера; **Рим** (441,2) 17.30 Солісти; **Прага** (488,6) 20.35 Сканд. пісні; **Відень** (518,1) 11.30, 12.00 Концерт; **Харків** (937,5) 9.00 Солісти, 13.50 Радіокомпоз., 15.00 Звуковики, 18.00 Тріо, 19.00 Концерт із Української Фільгармонії.

Вівторок, 20. червня 1933.

Братислава (279,3) 18.15 Два фортепяни; **Міляно** (331,4) 13.45 Музична всячина, 17.15 Трансм. з дансінґу; **Гельсінґфорс** (368,1) 19.15 Спів; **Ляйпціґ** (389,6) 20.30 „Фрілінґснахт“ оп. Шельдерупа; **Білґород** (429,7) 20.30 Юг. кам. музика; **Беромінстер** (459,4) 21.10 „Доротея“ ком. оп. Офенбаха; **Прага** (488,6) 11.00 Популярна чеська музика, 19.25 Військ. орхестра; **Відень** (518,1) 17.25 Солісти, 19.00 Концерт у честь Римського-Корсакова; **Мінхен** (532,9) 18.05 Спів; **Харків** (937,5) 9.00 Концерт для робітників, 10.00 Музика для дітей, 13.50 Український концерт, 15.00 Тріо, 18.00 Концерт-естрада для села, 19.00 Концерт із „Березілю“; **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 20.30 Концерт композицій Чайковського.

Львівське радіо.

Понеділок, 19. червня 1933.

12.10, 12.35, 14.55, 15.10, 15.50 Грамофон; 12.25 Огляд преси; 15.10 Експортовий комунікат; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Грамофон, Збіжева біржа; 16.00 Концерт; 17.00 Балачка у фр. мові; 17.15 Камеральний концерт; 18.15 Відч.: „Цар Микола II. у Варшаві“; 18.35 Фортепян; 19.40 Фейл.: „Львів і його література“; 20.00 Трансм. з Варшави: „Зосія та царівна“ (Гуґ Дітріхсбравтфарт) оп. Оскара Штравса; 22.00 Спів, Танкова музика; 22.25 Спортові вістки; 22.40 Танкова музика.

Вівторок, 20. червня 1933.

7.00—8.00 Ранішні авдиції; 12.10, 14.55, 15.10, 15.50 Грамофон; 15.25 Господарський комунікат; 15.35 Грамофон, Збіжева біржа; 16.00 Концерт; 17.15 **Концерт Нар. Хору ім. Лисенка під дир. С. Сологуба (трансм. з Варшави);** 18.15 Відч.: „Природа Палестини“; 18.35 Фортепян; 19.20 Всячина; 19.40 На овиді; 20.00 Орхестра, спів; 21.00 Балачка про несмілість; 21.10 Орхестра, спів (Мейсіс); 22.05 Фейлетон Корн. Макушинського; 22.15, 22.40 Танкова музика; 22.25 Спортові вістки.

—o—

Друкарні Вид. Спілки „Діло“ Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло“ За редакцію відповідає Олександер Костик.